

Győri Ítéltábla
Pf.II.20.101/2016/4. szám

A Győri Ítéltábla a Németh Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a Lascsik és Vass Ügyvédi Iroda által képviselt **I. r.**, és a Biczai és Turi Ügyvédi Iroda által képviselt **II. r. alperesek** ellen szerződés létrehozása iránt indított perében a Győri Törvényszék 2016. március 7. napján kelt, 11.G.20.711/2015/13. sorszámú ítéletével szemben a felperes részéről 14. sorszámon bejelentett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül -meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 12.700.- (Tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására 48.000.- (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. r. alperes 2008. február 20-án tett pályázati kiírása, továbbá a 2008. június 3-i 84/2008. (VI.03.) KT. Határozata alapján az I. r. alperes és a felperes között az ajánlati kötöttség beállt, a szerződés a Ptk. 213. § (1) bekezdése alapján létrejött. Másodlagosan kérte, hogy a bíróság a szerződést a felperes és az I. r. alperes között hozza létre a régi Ptk. 205. § (1), (2), (3) bekezdései alapján. A II. r. alperest a fentiek túrésére kérte kötelezni.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az önkormányzat ajánlati felhívására beérkezett ajánlatokat az önkormányzat nem fogadta el az ajánlati tartalommal, hanem módosított ajánlatot tett. Utalt a régi Ptk. 213. § (2) bekezdésére, miszerint az ajánlattól eltérő tartalmú elfogadást új ajánlatnak kell tekinteni.

A II. r. alperes a kereset teljesítését nem ellenezte.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel részben támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. r. alperesnek 15 napon belül 1.270.000.- forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 1.500.000.- forint feljegyzett eljárási illetéket. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a perköltség vonatkozásában megállapította, hogy a felperes pervesztes lett, így a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró I. r. alperes ügyvédi munkadíját és a feljegyzett eljárási illetéket megfizetni. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3. § (2)

bekezdése alapján a pertárgy értékére és a kifejtett ügyvédi munkára figyelemmel ÁFA-val együtt 1.270.000.- forintban határozta meg.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatásával az 1.000.000.- forint + ÁFA összegű perköltség 400.000.- forint + ÁFA összegre történő mérséklését kérte. Arra hivatkozott, hogy az 1.270.000.- forint összegű ügyvédi munkadíj aránytalan és eltűzött. Hangsúlyozta, hogy az ügyben mindösszesen négy tárgyalás tartására került sor. Sem az ügy tényállása, sem jogi megítélése nem indokolta a megállapított perköltséghez igazodó rendkívüli mértékű felkészülést.

Az I. r. alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az első fokon eljáró bíróság az ügyvédi munkadíjat helyesen állapította meg nettó 1.000.000.- forint összegben. A tényállás összetettsége, bonyolultsága és az ügy jogi megítélése, valamint a 200.000.000.- forintot meghaladó pertárgy érték is megalapozza az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet kizárólag a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Fellebbezés hiányában így a felülbírálat nem érintette az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését.

Az így elbírált fellebbezés nem alapos.

A R. 3. § (1) bekezdése alapján, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2) - (6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg. A díj megállapítása során az eljáró bíróság főszabály szerint a pertárgy érték alapul vételével, a R. 3. § (2) - (5) bekezdéseiben meghatározott rendszer alapján határozza meg az ügyvédi munkadíj mértékét.

A munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság a R. 3. § (6) bekezdése értelmében ugyanakkor indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Azaz amennyiben a R. 3. § (2) - (5) bekezdése alapján kiszámított ügyvédi munkadíjat a bíróság az eljárás során elvégzett ügyvédi munkával nem íteli arányosnak, akkor lehetőség van annak csökkentésére. A mérséklés és annak mértéke során a bíróság több körülményt vizsgál, így a tárgyalási napok számát, az érdemi védekezéshez szükséges előkészítést, a tárgyaláson végzett tevékenység időszükségletét, valamint az ügy bonyolultságát /Fővárosi Ítélet 13.Gf.40.574/2011/6. szám/. Lényegében a kifejtett jogi képviseleti tevékenység mennyiségi és minőségi összetevőit veszi számba az eljáró bíróság az ügyvédi munkadíj összege meghatározása során.

A konkrét esetben az elsőfokú bíróság a per tárgyának értéke és a R. 3. § (2) bekezdése tarifarendszere alapján meghatározható ügyvédi munkadíjtól eltért és a kifejtett ügyvédi tevékenység alapján a R. 3. § (6) bekezdése alapján jelentősen mérsékelte az I. r. alperest

illető ügyvédi munkadíjat. Az elsőfokú bíróság ezen mérlegelése nem volt okszerűtlen és a fellebbezés alapján az ítélet tábla sem látott lehetőséget a további mérséklésre.

Kétségtelen tény, hogy a közel egy évig tartó elsőfokú eljárás során az I. r. alperesi képviselő mindösszesen 3 tárgyalási határnapon, valamint az elsőfokú ítélet kihirdetésén jelent meg, több alkalommal szerkesztett beadványt, érdemi nyilatkozatokat tett. Az ügy nem volt kiemelkedően bonyolult, azonban legalább átlagos időigényű felkészülést igényelt. Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság alappal ítélte meg úgy, hogy a jelentős pertárgyérték (241.875.000.- forint) alapján járó (R.3.§ (2) bekezdés a) - c) pont) ügyvédi munkadíj (4. 618. 750.forint) 1.000.000.- forintra történő mérséklése arányban áll a ténylegesen kifejtett képviseleti tevékenységgel.

A fentiek alapján az ítélet tábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését - a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b.) pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes viselni köteles a saját, és az I. r. alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét. Az I. r. alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltségét az ítélet tábla a R. 3. § (2), (5) és (6) bekezdései alapján, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állapította meg.

A felperes illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés és 15. § (1) és (3) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Győr, 2016. július 11. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros Zsolt sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: